

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Szerző:

Barabás Péter

Tárgy

792

Hely

MOM Kultúrház Színpadja

Cím:

Miért nincsenek színházi előadások Buda legnagyobb színpadán?

"1958"

Személy

Népszava

(Hely)

1958. XI. 16.

(Idő)

(Köt. v. fűz.)

(Oldal)

Helyszám

Tervezetnek, cikkeket ír-
nak arról, hol épüljön fel Buda
első színháza két, három vagy
öt év múlva. Pedig van Budán
színházterem — a Magyar Op-
tikai Művek Kultúrházában.
Nyolcszázszemélyes gyönyörű
kulturterem, modern színpad-
dal. A távoli tervek helyett
sürgetőbb feladat: színházi éle-
tet teremteni ezen a több év-
vel ezelőtt már megépített
színpadon. És hogy mennyire
sürgető, ezt legjobban a kul-
túrotthon igazgatója tudja, az
I., a II. és a XII. kerület la-
kói kérdésekkel oszromolják:
*miért nem rendeznek színházi
előadásokat?*

Új színház

— de nyolc kultúrotthon
színház nélkül maradt

Valóban, miért nem? 1955
elejétől 1956 októberéig a Jó-
zsef Attila Színház nyolc kul-
túrotthon színháza volt. Min-
den második héten fellepett a
MOM színpadán is. Kulturális
életünk eseménye volt, amikor
a József Attila Színház állandó
helyiséget kapott és önálló
színházzá alakult. De a Jó-
zsef Attila Színház ma már
nem jár ki a kultúrházakba
vendégszerezni, új együttes
pedig nem alakult. Az Orszá-
gos Kamaraszínház kétheten-
kénti előadásaival megpróbálta
kielégíteni azt a kultúréhsé-
get, színház utáni vágyat,
amely a József Attila Mun-

kásszínpad megszűnése után
sem csökkent a kultúrház lá-
togatóiban. De *ősszel megszűnt
az Országos Kamaraszínház is*
— megszűntek a rendszeres
színházi előadások a MOM
színpadán is. Irodalmi esteke,
zene- és esztrádműsorokat, if-
júsági előadásokat tartanak,
havonként egyszer a munkás-
színjátszócsoporthoz is fellép.
De a budaiak mást hiányolnak.
Színházat akarnak, ha ritkán,
havonta kétszer is, de színhá-
zat! Ezt az igényt hivatott ki-
elégíteni az évek múlva fel-
épülő budai színház is. De —
ami a színházépületet illeti —
ez a probléma már most meg-
oldható.

De nem az épület hiánya az
igazi akadály. Ezer nehézség-
gel, előítélettel kell a kultúr-
ház vezetőinek megküzdeniük.
A cél — vallják sokan színé-
szeink, színházi szakembereink
közül — az, hogy a kultúrhá-
zak közönsége, a peremváro-
sok lakossága megszerezze a
színházakat és állandóan lá-
ogassa azokat, helytelen ezért
szerintük az a követelés, hogy
ehelyett a színházak látogas-
sanak el a kultúrházakba. De
van-e jobb színházi propagan-
da *egy sikeres kultúrházi ven-
dégszerezésnél, olyan töme-
gek előtt, amelyek még nem
ismerik és ezért nem szerették
meg eléggé a színházat?* Hogy
milyen megértéssel és öröm-

mel fogadják a kultúrházak-
ban a színészeket, ezt mutatja
az a nyári előadás is, amelyen
a debreceni operatársulat ven-
dégszerezelt a MOM színpa-
dán.

Sok színház áthidalhatatlan
akadályt lát abban, hogy dísz-
leteivel, technikai berendezé-
seivel, nagy apparátusával ki-
utazzék egy távoli kultúrház-
ba. De *miért ne vendégszere-
pelhetnének kisebb technikai
felkészülést megkövetelő szín-
darabokkal, kamaradarabok-
kal?* A színházak műsorán sok
ilyen színdarab szerepel.

Egy színházépület várja — a színházat

A szovjet színházak áthidal-
ták ezeket a nehézségeket: *a
moszkvai és leningrádi szín-
házak rendszeres előadásokat
tartanak a kultúrházak színpa-
dán.*

Nálunk más a színházak
helyzete, mások a követelmé-
nyek is. Egyet azonban kérni
lehet színházainktól: igyekez-
zenek programjukat össze-
egyeztetni a kultúrházak kö-
zönségének színház-igényével.

A Nemzeti Színházban már
megalakult a fiatal művészek
stúdiója, amely ellátogat majd
kultúrházainkba és jövőre
kétszer a MOM-ba is. De ez
csak az első lépés kultúrhá-
zaink problémájának megol-
dásához.

Barabás Péter